

ת"ד 1318/09/13 - מדינת ישראל נגד צילה רצון

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 13-09-13 מדינת ישראל נ' רצון

בפני כב' השופט שלמה בגין

בעניין: מדינת ישראל

עו"ד דקלה שכיה

נגד

צילה רצון

הנאשמה

עו"ד ישראל גרבאוי

דין

הנאשמת הורשעה לאחר שמייעת ראיות בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה רשלנית, התנהגות שגרמה חבלות לגוף ונזק לרכוש נהיגה במצב השולל שליטה ברכב.

לפי עובדות כתוב האישום שהוכחו, ביום 7/8/13 שעה 01:30, נהגה הנאשמת ברכבה מכיוון נופית ליגור, נרדמה במהלך הנהיגה, איבדה את השליטה על הרכב, סטה ימינה ופגעה בעמוד. כתוצאה מהתאונת נחבלה הנאשמת בגופה. היא ובעלתה, שהייתה עימה ברכב, נזקקו לטיפול רפואי.

משמעות הראיות עליה, כי הנאשמת הייתה יחד עם בעלה, אימה ואחותה בחתונה בקבוץ געש. בדרך חוזרת מהאירוע בעלה נהג והוא ישנה ברכב. בשלב מסוים, החליפה אותו נהיגה, והוא ישן ברכב. הנאשמת הייתה עייפה מאוד והתקשתה נהיגה. לשמרות עירנותה, עצרה בצד הדרק, שתתה קולה, פתחה את חלונות הרכב והשמיעה מוזיקה, על מנת להשאר עירונית. דא עקא, כי בסמוך ליישוב איבטין, נרדמה "על ההגה", סטה ימינה ופגעה בעמוד. עוברים ושבים הצעיקו אמבולנס, והיא ובעלתה נזקקו, כאמור, לטיפול רפואי. הנאשמת נפצעה באורח קל.

מתחם העונש ההולם הנוגע בתאונות דרכים שנגרמו עקב נהיגה רשלנית וגרמו לחבלות ונזק לרכוש, נע בין עונשי פסילה של 3 חודשים לעונש פסילה של שנה לצד עונשים נוספים נוספים. מצוות המחוקק היא, כי אדם שגרם לתאונת דרכים עקב נהיגה רשלנית בה נפגע אדם ונגרמה לו נזק לרכב, יפסל רשיונו למכונית לפחות תקופה מ- 3 חודשים (סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה). זהוי נקודת המוצא מבינה עונשיות שראתה המחוקק לקבוע, מתוך מגמה להדביר את נגע תאונות הדרכים, לאור נהיגה רשלנית שגרמה לתאונות רבות וגובה מדי יום מחיר דמים יקר בכבישים. יצוין, כי בעת הזאת, תלואה ועומדת הצעת חוק המבקשת להעלות את רף העונשה המינימאלי (ראו: סעיף 38א להצעת החוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 112) התשע"ד 2013 מיום 23/12/2013 המבקש בין היתר לתקן את עונש המינימום הנוגע להרשותה בגין מעורבות בתאונות דרכים שבה נחבל אדם או נזק רכוש משלשה חודשים לשישה חודשים).

ביהמ"ש העליון הבהיר אף הוא, לא אחת, את צו השעה, להחמיר בעונשתם של אלה המסקנים מדעת את הציבור בנהיגה רשלנית. בע"פ 7434/04 **chosam abo alkiyanan neged medinat yisrael**, (פורסם במאגר נבו) נקבעו על ידי בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"ריבו' עבירות התעבורה והקטל בככישים מחייב מדיניות ענישה מחמירה וזאת על מנת להילחם ברגע זה של תאונות הדרכים אשר גובה קורבותן הרבה יותר מזמן רב בככיש הארץ..."

בע"פ 6079/06 **abo uzca b' medinat yisrael** (2006), בנוגע(lnהיגה רשלנית, נקבע):

"שעת חירום היא בדרכים, הויאל וכמעט בכל יום מצטרפות משפחות רבים למעגל השכול שנגרכם בעיטהה של נהיגה רשלנית. בנסיבות אלו, כשבתוכנו מסתובבים לא מעטם המעלים, ומדעת, את רף הסיכון בככישים לשאים שלא ידענו כמותם, מצווה בית המשפט להחמיר בעונשה כדי לתרום את תרומתו לביעורו של רגע זה."

הנאשמת נהגה והתנהגה בחוסר אחריות מובהק, כאשר בחרה לנוהג ברכב כאשר היא עייפה מאוד, רדומה, לאחר שהשתה בחתונה בקיוב געש יחד עם בעלה. העובהה שנייהם נרדמו ברכב חוליפות, בדרכם מהairoע, מעידה על דרגת התשישות שאפפה אותן ועל חוסר אחריותה. הננאשمت עצמה העידה שישנה ברכב עקב תשישותה וקמה על מנת להחליף את בעלה בנהיגה. עוד מסרה כי ביצעה פעולות שונות על מנת להשאר ערחה, וזאת במקומם להחלטת שהיא לא נהוגת ברכב ולא מסכנת את עצמה ואת יתר המשתמשים בדרך. סיכון זה אכן התרחש, היא נרדמה 'על ההגה', ורק בכך לא קיפדה את חייה וח"י יתר המשתמשים בדרך היא סטה ימינה ונעכراה לאחר שפגעה בעמוד, ולמרבה המזל לא סטתה לנטייב הנגדי ולא פגעה באיש.

התנהגות מעין זו, היא ביטוי מובהק לרשלנות גבוהה ולהתנהגות חסרת אחריות ועל כן, אין ספק כי צריך להולמה בעונש ראוי. ביהמ"ש לא יכול להשלים עם התנהגות כזו לפיה נהג שמרגיש מרושם, לוקח סיכון ונוהג ברכב, תוך סיכון משמעותי לחיו ולחיי הציבור, וסיכון זה אכן מתmesh וונגרמת תאונה. אל לו לביהמ"ש להמתין לאסון הבא על מנת לקבוע את הגבול הראו. תדע הננאשمت וידע יתר הציבור כי נהג שמסכן מדעת את הציבור יפסל רשיונו, ובמקרים היפים כך תהא זו פסילה ממושכת לצד עונשים חמורים נוספים.

עם זאת, יש לבחון כל מקרה לנسبותיו. עברה של הננאשمت אינו עבר מכבייד. הננאשمت נפגעה בעבר בתאונת דרכים כהוולת רגל, היא נפגעה קשה וסובלת עד היום מגבלות שונות. בנוסף, תוכאות התאונה התבטאו בפגיעה עצמית קלה לננאשمت, שלא הצריכה התערבות רפואי, ונגרם נזק קל לרכוש. הנזק העיקרי מתוצאות התאונה נגרם לננאשמת עצמה.

שיקול הנתונים הללו, מוביל למסקנה, כי יש להטיל על הננאשמת עונשים הולמים ובכללם עונש פסילה ראוי לרצוי בפועל, אם כי בנסיבות דנן, עקב העובדה תאונה עצמית קלה יחסית, יסתפק ביהמ"ש בעונש הפסילה המינימאלי. הקבוע בחוק.

אשר על כן, אני גוזר את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים.
2. פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 5 תשלוםים שווים, פיגור יעמיד את מלא הקנס לפרעון מיידי ויפעל את עונש המאסר שלו צדו.
4. מעכבר את ביצוע הפסילה עד ליום 4/3/2014 ساعה 09:00, שאז תפקיד הנאשמת את רישיון הנהיגה שלא בנסיבות בהמ"ש לתעבורה חיפה. מובהר לנאשמת שגם אם לא תפקיד את רישיונה, היא פסולה הנהיגה החל ממועד זה אך הפסילה תחשב רק מהיום בו תפקיד את רישיונה.
הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לביהם"ש המוחזק בחיפה.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ד, 24 פברואר 2014, במעמד הנוכחים

שם קלדנית: ג. הרוש